

Z RYBÁŘSKÉ PRAXE

Konečně něco,
co má tečky

Tečkovaní parádníci

Duben se nese tradičně v duchu zahájení lovu na vodách pstruhových a tento svátek si samozřejmě nenechá ujít spousta natěšených rybářů. Mnoho z nich vstává hodně časně a někteří cestují k vzdáleným revírům i den předem. Ne všechny kraje totiž oplývají pstruhovými revíry, tak se nedá nic dělat. Chcete-li chytat, musíte i něco obětovat. Třeba spánek.

text: Milan Tychler foto: autor

Na zahájení se také těším, ale raději vzpomínám na dobu, kdy se na březích tísnilo mnohem méně rybářů, než je tomu teď. Také se nás tenkrát scházelo na břehu dost, ale v současné době připomíná první ráno na pstruzích spíše závody než poklidný lov. Je nás tolik, že jen velmi těžko hledáme svůj klidný koutek a na některých vodách je to doslova nemožné. Když přijdete později, kam se vrtnete, je už zkrátka někdo jiný. A nepomůžete si ani odpoledne. Vlastně jde o neveselý den pro ryby i rybáře. Takhle by to být nemělo. Jenže řešení není. Je nás zkrátka moc...

Kdysi jsem si řekl, že to tak prostě už nechci. Bylo mi líto krásného rána, avšak pevně jsem se rozhodl, že půjdu k vodě až po poledni, kdy je tam vždycky o něco méně lidí. Nahrnou se sem, až přijdou z práce, protože zahájení vyšlo na všední den. Je jisté, že mnoho rybářů obětuje den dovolené, ale ne všichni a soboty jsou úplně nejhorší.

Hned po obědě spěchám k vodě

Už z dálky vidím u jezu tři auta, ale je tam jen jeden rybář. Muškaří u protějšího břehu. Ti dva se asi vydali dolů po vodě nebo proti proudu v domněnání, že pod jezem už prakticky stejně žádná ryba není. Je to docela možné, protože ranní tlak na tohle místo bývá enormní. Když se tu ráno postaví tři, čtyři rybáři, je to hodně hodů a každý z nich může být pro ryby nebezpečný. Nějaké ryby se tu vždycky chytí a ostatní se popíchají. Není pak snadné dostat některou z nich. Že by nějaká unikla? To je dost nepravděpodobné, zvláště když jde o vysazené ryby. Starší ryby, poučené z předšlé sezony, jsou mnohem opatrnější. Mnoho rybářů znamená mnoho hluku a taková ryba se pak tiskne ve své skrýši a nezabere. A tady pod jezem se má kam schovat! Je tu spousta velkých kamenů, voda se tu točí, víří a tak může uniknout. Abych pravdu řekl, moc na tento zázrak nevěřím, ale

Pokračování čtete v tištěné verzi v Rybářství číslo 4.